

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Aprilis' 12-dikén, 1825.

Török Birodalom.

Most már kiadhatjuk a' Görög Ujság-levelekből azon Tudósításoknak summá-zatját is, mellyek a' Porta által Albániá-ban és Epirusban tétetődő nagy hadi ké-születekről beszélnek:

„A' 10-dik számú Görög Kronikából
Febr. 16-dikán: — „

„Mi már többször említettük, így szoll a' Tudósító, hogy Albániában nagy készületek tétetnek az ezen vidékekre való beütés végett. Újabb és bizonyos küt-főből érkezett Tudósításokban olvassuk, hogy az Albániai Vezérek ezen expedízió-val nem akarnak, mint eddig szoktak vólt, Juniusig vagy Juliusig késedelmezni. Az ő Vezérek, kiket a' Porta mostanság kine-vezett, köztök a' legalkalmatosabb 's a' nép előtt legnagyobb tekintetben lévő em-berek. Egyik a' nevezetesebbek közt Ago-Muhardar, ki az Ibrahim Basa' fijának Se-raskierévé neveztetett. Hozzánk illy leve-lek érkeztek ezen környüllásokrol.“

Korfu-ból, Jan. 29-dikén: — „Az Ibrahim Basa' fija egy Császári Firmán által Berati Vezérré és Vallonai Basá-vá, 's ennek Helytartójává, Seraskierévé, Ago-Muhardar neveztetett, a' végre, hogy sergeket gyűjtsön össze. A' Vezérek' plá-numa az, hogy Xeromerón által Lepantó felé vegyék útjokat.

Korfu-ból Jan. 31-dikén: — „Ru-meli Walessi (Churschid) Larissába megérkezvén, ott 20,000 emberekből ál-ló armádát állít lábra, mellyet az ő fő ve-zérlése alatt Dervisch-Basa, Bekir-Basa,

Berkofthali-Basa, és Ismail-Basa fognak ve-zérleni, 's három felől fognak Moréára beütni. Churschid maga nem soká meg fog Janninában jelenni, a' hol jó és kész fizetésre 15,000 Albániai fegyverese-ket fog össze szedni, kik között 5,000 lovasság fog találatni, 's minekutánna ezen armádát lábra állította, azzal Messolunghi-nak elfoglalására indul: de olly Császári Rendelés van eleibe adattatva, hogy ví-gyázatra minden szoros útaknál elegendő őrző serget hagyjon hátra, megnevezve pedig a' Macrynorszi passusnak ör-zésére 2000 embereket. —

„Omer Basa ezen heteken elmulha-tatlanul útnak fog indulni Salonichi felé.

„A' tengeri készületek is nagyok Konstanczinápolyban, 's a' mit én itt írok, e' mind tiszta igazság: de más felől a' jó Görög Patrióták és az ő buzgó barátjaik se' kételkedhetnek 's ne is kételkedjenek semmit az eránt, hogy részünkről is meg ne tétetődne a' hol szükségesnek fog tartatni még jó idején minden készületek és lépések.“

A' Görög Kronika illy jegyzéseket bo-csátott ezen levelek után: —

„Akár melly plánuma légyen azon-közben a' Törököknek, annyit mind ezek-ből kételkedés nélkül szemlélhetünk, hogy ők nagy készületeket tesznek olly czélzás-sal, hogy Nyugoti Görög Országgra még egyszer beüssenek 's azt ismét felprédál-ják. Szükséges tehát még pedig nagyon szükséges, hogy a' hasznos készületek

jó előre megtétetődjenek, hogy az ellenség a' maga útjában meggátoltathassék.

„Meg is tették már a' Nyúgot Görög Országi Előljárók nagyobbára mind azokat a' készüléteket, a' mellyeket legszükségesebbeknek lenni tartottak 's a' mellyek töllök kiteltek. A' Karvaszerai erős tanyát, mellyet a' miéink a' tavalyi táborozás' kezdetén szörnyű gondatlanul a' Törökök' birtokában hagytak vala, most már az Oberst Anagnosti Karajanni' és az ő Hadnagya' Patsi Basilius' gondviselése 's oltalmazása alá bízák. A' Macrynorosi passus pedig minden szélső keskeny bejárasi útjaival egyetemben Costa Ikonomu és Jannaki Stratu nevű Kapitányoknak védelmezések alá adattattak. A' főbb armáda szakaszok, Ranga, Stornari, Tsonga, és Makri' vezérlések alatt vagnak, olly szabadsággal, hogy ezen Generálisok őket, a' mint jónak fogják látni, akár egy nagy és közönséges Lógerben tarttsák, 's ezen Lóger Karpenissiben legyen, akár pedig ha a' szükség úgy találja kívánni, más helyeken gyűjtethessék össze, ahozképpest, a' mint az ellenségnek legjobban ellent lehet állani.

„Egyszersmind Messolongi és Anatoliko nagy szorgalmatossággal erősítettnek, hogy, ha az ellenséget addig valamelly véghatározású csapás nem érhetné, és ő ezen várakig elé találna haladni, itt most is éppen olly akadályokra találjon, mint a' mult két esztendőknben talált. Mi nem kételkedünk semmit az eránt, hogy reszünkről mindenek meg teszik kötelességeiket. Tehát Isten velünk!

Egy későbbi levél mellyet a' Görög Kronika kiadott, Messolonghiből Febr. 25-dikén indúlt és ezeket mondja: — „

„Minden felől érkeznek a' tudósítások azon nagy készülétekről, mellyek Albániában Messolonghiának és Anatolikónak ostromoltatására tétetnek. Az olta, hogy Mustapha Skutari Basa a' maga neve-

zetes expedióját tette, mind csak holmi apróság beütéseket tettek az Albaniaiak ellenünk: hanem a' mostani expeditzióhoz való készülétei Mehmed Basának, sokkal felyül haladják még a' Skutariét is. Halljuk, hogy Mehmed 2000 kőműveseket is hoz magával a' végre, hogy azon passusoknál, a' mellyeken által fog jönni, tornyokat építtessen, hogy ezek néki magazínumul és erősségül szolgáljanak, 's hogy az ő sergei között a' közösülési utak 's az eleségi szállítványok el ne vágattathassanak. —

„Ha mindjárt nagyítottaknak tetszhetnek is még mostanában ezen hírek, annyi csakugyan valóságos igazság, hogy a' Prevesánál és Artánál össze sereglett részint Török részint Görög (*) sergek, minden kitelhető utakat módokat el fognak követni, hogy a' mi Karvaszarai és Macrynorosi tanyáinkat 's fegyveresekkel megrakatott passusainkat elfoglalhassák, hogy a' Serskie' nagy armádájának ezen passusokon lejendő által útozását könnyebbé tehessék. Prevesánál sok mozsarak és ágyuk készítettnek úthoz, hogy Messolonghi és Anatolikó felé ezeknek ostromoltatására szállíttassanak. Bizonyos az, hogy ellenségeink most rendkívül való próbát fognak ellenünk tenni: 's minekutánna mi ezt jól tudjuk, szükség hogy mi is minden kitelhető lépéseket megtegyünk, hogy a' veszedelmet elhárithassuk.“

(*) — Találtatik a' Kronikában még egy mind ezeknél is újabb levél, de az írónak megneveztetése nélkül, a' melly Márcz. 2-dikán indúlt, és egyenesen a' nevezett ujságnak Redaktorához van intézve, 's ezek mondatnak benne: — „Nem igaz, hogy az Artánál és Prevesánál össze gyülekezett Török armádában Görögök is találtatnának. Nem. Egy Görög se' hadakozik a' maga hazája ellen. A' kényszerített Görög sánczások, kőművesek, szekeresek, nem tartoznak ide.“ —

Az is megjegyzésre méltó, hogy ezen level elosztatni iparkodik azon megfélemlést, a' mellyet a' Törököknek Albaniában tétetődő készületeik a' Görögök között támoszthatna.

Észak Amerika.

Az itt következő tudósítás rövid ugyan, de nagyon fontos annyiban, hogy Amérikában új háborus zivatarokra mutat. Az Anglus Kurírban illy tudósítás található: — „

„Philadelphia. Washingtonból olly parantsolat érkeze ide az Országlószéktől, hogy itt az építőmívhelyen munkában lévő hadi hajóknak készítésével olly nagyon siessenek, mint csak lehet, 's haladék nélkül még más két hadi hajóknak építését is vegyék munkába ugyan ezen mívhelyen. A' Kurír, ki ezen parantsolatot ide hozta, arra felé intézte útját, hogy azt hozhatjuk ki, hogy más kikötőhelyeinkbe is elvitte ezen parantsolatot. Ezen ujság tengeri sergeinknek nagyon kedves, de tengeri kereskedőjinknek egy kevésse kedvetlen lehet. Azonban csak a' mi mostani egyetlenegy ellenségünkötől, tudniillik a' Spanyoloktól, nints miért nagyon félnek.“

Ezen tudósítás után azt a' megjegyzést teszi a' Londoni Kurír, hogy egy Newyorkból hozzá érkezett magános levélben hasonló erőssittetik.

A' Guatimalai (az úgy nevezett Centralis Amériki) Insurgens Országlószék, a' Jamaikából Kingstonból Febr. 1-dikán indult tudósítások szerént, a' több Amériki Spanyol Insurgens tartományokak példaadásaikat követvén, az ott található minden Európai Spanyoloknak megparantsolta, hogy az országlól takarodjanak el. Mondják, hogy az indította a' Gua-

timalai Országlószéket illy kemény rendelkezésnek kiadására, hogy valamelly titkos egyetértést fedezett-fel, melly az itt és Havannában találtató Európai Spanyolok között főzetett. Az egyetértés Truxillóbol terjedett ki. Főbb Gerjesztője egy Pap volt, 's oda czélt, hogy Guatimala az anyaország' szárnyai alá ismét vissza téríttessék. Mondják, hogy a' tartománynak már sok részeire ki volt az egyetértés terjesztve.

A' Mexikói Congressus azt határozta mult Dec. 20-dikán, hogy mind azokra nézve, a' kik Politikai vélekedéseikért vádoltathatnának, közönséges megbotsátás hirdettessék ki, csak azok vétettétvénki, kik az ólta, hogy a' Constitúzió proklamáltatott, az Országnak függetlensége ellen özszeesküvést gerjesztettek.

Decz. 28-dikán éjjel egész reggeli három óráig vetekedvén ezen Congressus, végezetre meghatározta, hogy a' Végrehajtó Hatalomnak szabad legyen ennekutánna olly személyeket, a' kik eránt valamelly gyanúja lehet, az Országnak egyik tartományából, a' másikba által szállítani. Ezen végzés sokaknak nagyon szemibe tűnt.

A' Mexikói ujságlevelek szerént, ott a' Státus' esztendei jövedelme még most csak 9,770,372, a' fegyveres sergekre 's hadi költségekre való kiadás pedig 17,986,074 Piasterekre telt. A' száraz sergek' tartására 12,000,000, a' tengeriekre pedig 2,984,555 Piasterek kívántattak.

A' Londoni Morning-Chronicle olly kibotsátkozó kifejezéseket hoz-fel az Egyesült Amériki Státusokban kijövő ujságvelekből, hogy valósággal alig tudja magát egy akár melly figyelmetes Olvasó megtalálni, hogy mit hozzon ki belőlök. Ezekre a' csak Szabad Státusokban előfordulható kibotsátkozó kifejezésekre a' Quincy

Adams' és nem a' Gen. Jackson' Elöl-
 ülővé lett választása adta az alkalmas-
 ságot, a' melly tekintetben az egész dolog-
 nak értelmesebb voltáért méltó leszen itt
 azt megjegyeznünk, a' mit már az ujságok
 régebben is irtak, hogy az Adams és
 nem a' Jackson' választása úgy történt
 volna, hogy a' három Candidátusok, úgy
 mint, Jackson, Adams és Klay között,
 Jackson legtöbb, utánna Adams kevesebb,
 Clay pedig legkevesebb votumokat, de an-
 nyit, a' mennyit a' törvények kívántak vol-
 na, egyik se' találván, Klay, hogy, ha
 nem ő is, legalább a' barátja Adams lehes-
 sen Elölülővé, azt cselekedte, hogy le-
 mondott a' Candidátusságról, melynek a'
 lett következése, hogy azután azon négy
 tartományok is, mellyek addig réá voksol-
 soltak volt, az ő barátjának Adamsnak ad-
 ták a' magok votumaikat, 's így lett végre,
 hogy Adams neveztetett Elölülővé. Hanem
 már ez akár mint történt, elég, hogy A-
 dams nem tétetett Elölülővé, a' melynek
 mint látjuk, Jacksonnak is Adamsnak is
 sok pártfogóji levén, nagy pezsgés lett a'
 következése, mint a' következőkből ki-
 tetszik: —

A' Nationál Intelligencer egye-
 dül nagy mérséklettséggel irt a' történet-
 ről. Ez így fejezte-ki magát: — „A' mi
 Respublikánk' Elölülőjévé, minden régibb
 vélekedésünk ellen a' legelső golyóbisozás
 által Adams úr választaték-ki, kinek
 pártját a' békeesség' barátjai, valamint szin-
 tén az ő vetélkedő társának, Gen. Jack-
 sonnak ellenben sok olly nyughatatlanok
 fogták, a' kik nagyon szeretnék a'
 hadakozás' tüzet feléleszteni.

De akár mint legyenek mind ezek,
 mi itt csak azt említjük-meg rövideden,
 a' mit a' Morning Chronicle ezen tárgyra
 nézve felhordott: — „

„A' Ney - York American e'képpen
 szoll: „Washingtonban 1825-ben
 Febr. 9-dikén méreg miatt meghaltak az

Egyesült Státusok' Virtusai, Szabadsága,
 és Függetlensége, mellyet néki a' Bitan-
 goló John Quincy Adams és Henry Klay'
 orozló kezeik adtak-bé. Ugyan azon napon
 és helyen a' nép' részesei is meghaltak.“

„A' Columbian Observér így fejezi-ki
 magát. „Oh melly mélyen megalacsonyít-
 tatánk! Melly gyalázatos örvénybe esett-
 belé az Amerikai Respublika előbb, hogy
 sem a' maga dicsősséges hírét-nevét egy
 fél századnál tovább fenntartotta volna!
 Melly szép szabadságban él Anglia a' mi
 Egyesült Státusainkal özsze hasonlítottatva!
 Sőt még az elbolondított és elméltatla-
 nított Spanyol Ország is fényes tisztá-
 ban felyül emelkedik rajtunk! Micsoda
 Amerikai szív nem vérzik azon fájdalmak
 miatt, mellyeket néki illy bitangoltatásnak
 meggondolása okoz!! Státusaink között
 ötöt vásárlott-meg a' Bitangoló, a' mel-
 lyek mint valamely marha-csorda vagy
 Szeretsenekből álló nyáj, által engedte
 magát az ő részére hajtatni!!! Hogyan te-
 heti ezen ember valaha jóvá ezen csele-
 kedetet? Hogyan oltathatik valaha ki ez
 a' gyalázatos özszeesküvés? Nincsenek
 elegendő szavaink ezen érzékenységnek ki-
 fejezésére. Közönséges rémülés uralkodik
 nállunk, a' melly még minket (Ujságírókat)
 is meglepett. Nem okozhatott volna köz-
 tünk a' Britanniai Király' Országlásának
 visszatérése nagyobb elbámulást, elirtód-
 zást, és bosszankodást, mint ezen vá-
 losztás okozott. A' nép nem tudja felta-
 lálni magát az elkedveilenülés és dühös-
 ség között.

A' Washingtoni-Gazette is, pedig a'
 hol a' Congressus és a' Respublika' Elöl-
 ülője tartozkodnak, elég hevesen nyilat-
 koztatta-ki magát: — „Az a' történet, úgy
 mond, hogy az Elölülői méltóság Adams
 Urnak így eladatott, több nagy tekinteti
 embereinkben kétséget gerjesztett az eránt,
 hogy valyon alkalmas-é a' mi népünk ar-
 ra, hogy maga-magát kormányozhassa. Mi-

dön azt látjuk, hogy ezen nép, némelly kevés számú Egoista és mesterkedő emberek által e'képpen az orránál fogva hurczoltatik, így valósággal okunk lehet arra, hogy Képviselési Országglási Systemánk-nak sokáigtartását kétségbe hozzuk.“

Minekutánna a' Londoni Chronicle minden Észak-Amériikai ujságokból ezen mérges kibocsátkozásokat felhordta volna, illy megjegyzéseket vetett azok után: „

„Mint ezek az Ujságírói elvetemedések mutatják, az Elölülői utóbbi Választás ott rendkívül való pezsgést okozott. Ezen Ujságleveleknek nyilatkoztatásaik valóságos elvetemedéssel össze csatoltatott dühödtséget jelentenek. —

„Mi attól tartunk, hogy az Amériikai nyomtató-sajtó még nem alkalmas arra, hogy a' Szabadság szavának ellenségein győzedelmeskedni tudjon. Nékünk ezen dolog a' következő kérdésnek feltételére adott alkalmatosságot: „De hát valyon szabad nyomtató sajtó nélkül jobbak volnának-e az Amériikaiak? —

„Meg kell azt vallanunk, hogy az Amériikai Ujságírók közt szörnyű erköltstelenség uralkodik. Ezek nem igen nagy lelkesmeretességgel viseltetnek a' valóságos történetek és vélekedések eránt. De e' nem egyebet bizonyít, hanem csak hogy az Amériikai nép minden politikai boldogságai mellett is nagyon messze van még egy kimíveltetett Státusnak tökéletességeitől: noha más felől meg kell vallanunk azt is, hogy egy illy, csak tegnapi nak nevezetethető nemzet, a' melly egy véghetlen kiterjedésű földön elszéledve lakik 's e'szerént a' régi nagy népességű országoknak sokféle elsőbbségeitől meg van fosztatva, így is valósággal bámulást érdemlő lépéseket tett már előfelé. Egy ember, a' ki a' maga lakóhelyéről más tartomány-

ba vagy azon tartományban is ezer mértföldnyi távolságra veheti minden nehézség nélkül útját, természet szerént sokkal kevesebbet ügyel a' közönséges vélekedésre, következésképpen oka is kevesebb van arra, hogy magát jól viselje, mint egy olly Országban volna, a' honnét, ha egyszer letelepedett, nem olly könnyen távozhatik el, 's a' hol, ha egyszer jó hírét-nevét szomszédai előtt elvesztette, azt nem olly könnyen szerezheti vissza. Amérikában a' messze való elvándorlásnak könnyüségé kedvező lehet ugyan a' függetlenül való életnek, de nem úgy a' betsületességnek. A' kinek már valaha az Amériikai emberekkel többször dolga volt, jól tudja azt, hogy ha valamit el adott nékik kész pénzel lett fizetés nélkül, messze kell neki menni, hogy adóssainak szemek közé nézhessen.

„Mi itt csak azért említök-meg az Amériikai emberekről ezen tulajdonságot, hogy kitéssék, hogy az Amériikai emberek magok azok, kik a' nyomtató-sajtót rosszszá teszik, nem pedig a' nyomtatási szabadság az embereket. Sőt a' nyomtatási szabadság nélkül mind azok a' környülállások, a' mellyeknek az Amériikai emberek' karakteréhez rosszsz be folyássok van, nyomtatási szabadság nélkül még rosszabbak lennének. Mi azért beszélünk most éppen itt ezen tárggyról, hogy nagy szomor-kodással vettük eszünkbe, hogy egyik azon emberek között, kiket az új Elölülő a' maga Ministeriumába vett, tudniillik Forsyth úr, ellenséges indulattal viseltetik a' nyomtatási szabadság eránt, a' mit mi rendkívül nagy oktalanságnak tartunk lenni. Ezen úr (Forsyth) így beszélt nem régen valami vitatás' alkalmatosságával:

„Fájdalom, hogy a' nyomtatás' dolga, ez a' Politikai szabadság' palladiuma, nálunk illy rossz lábon áll. Szégyenlem hogy

meg kell vallanom ezen ház előtt, de úgy van, hogy minden Válosztási időben olly megvetéssel viselik a' nyomtatók magokat, hogy lehetlen tudni mit kelljen hinnünk. Akár melly valódi igazsággal panaszoljon valaki, hogy a' Válosztás dolgában ez vagy amaz mesterkedést vette észre, már ez elég arra, hogy a' nyomtató sajtó által mint hazug rágalmazó azonnal meg bélyegeztessék. Ezen sajtó, a' melly ezen Országban illy sokáig büszkeségére szolgált a' szabadságnak, már megszűnt az ártatlanság' oltalmazója 's a' bűnös lelki esmeret' ostora lenni."

„Mi remélnjük, így végzi szavait a' Chronicle, hogy az új Elölülőnek Adáms úrnak nem illy féle tulajdonságok ajánlották Forsyth urat."

Az Észak - Amerikai Congressus nagyon fontos dologban foglalatoskodik. Ez a' rabszolgaságnak eltöröltetése, mellyen az Ánglus Országlószék is, már sok esztendőök óta iparkodik. Erre annak meg-gondolása adott mostanában a' Congressusnak alkalmatosságot, hogy, mivel már az az idő nem meszsze van, hogy ezen Státus a' maga adósságait, mellyeket függetlenségének megszerzése végett folytatott hadakozásai miatt tett volt, egészen lefizesse, 's azon jószágoknak eladattatása, mellyeknek arra ezen adósságnak fizetésére fordított, ezután is folytattatni fog — mire kellessék már ezen-túl az ezen jószágok' eladásából bejövő summákat fordítani. Sokak úgy vélekednek, hogy legjobb leszen ezen summát azon rabszolgák' szabadságának visszaszereztetésére fordítani, kiket az Amerikai polgárok magoknak régtől fogva felvásároltak, 's már most magok' kárvallása nélkül szabadon nem bocsáthatnak. Jó leszen így szolla-

nak némelleyek, ezeknek szabadságát a' Státus' szükség felett való jövedelme által vissza vásárlani. Azt mondják, hogy az új Elölülő Adáms, nagy ellensége a' rabszolgai Systemának.

Francia Ország.

Azt mondja a' Párisi Csillag, hogy a' Francia Királyi Koronázás, akár melly nagyon rajta legyenek is a' készülteknek megtétetetésén, csakugyan el fog halasztatni Junius 12-dik napjáig, annyival is inkább, hogy akkorra bizonyosabban számot lehet a' szép időhöz tartani, a' hova járul annak meggondolása is, hogy addig a' Törvényhozó Kamarák is elvégezhetik mostani munkájikat. A' két nagyobb tárgyak ugyan — tudniillik először, hogy a' Kivándorlott Francziák' kárvallása, per 1,000,000,000 (egy Milliárd) tőke-pénz, vagy az ezért nékiek esztendőnként fizetendő 3 per Cent interestes által megtérítettessék; másodsor, hogy a' Státusnak e' miatt okoztató költségre való tekintetből, a' Státus ezentúl a' maga Hitelezőjinek az öt per Cent interestes helyett ennekutánna csak részint 3 részint 4 per Centet fizessen, a' Követek Kamarájában már elvégeztetett — hanem ugyan ezen tárgyak már most a' Pairek' kamarájában is elővétetnek, és könnyű által látni, hogy Május' 15-dik napjáig, mikorra a' koronázás eleintén határozottatva volt, el nem végeztet-hetnek.

Magyar Ország.

Nagy-Geresdről, Soprony Vármegyéből. Mindannyiszor mely fájdalom folytja-el a' köz-jó' előmozdítá-

sáért hevülni tudó Hazafi' szívét, valahány-
 szor egy közhasznú és Nagy Férjfiú kö-
 zülünk elenyészik. Pedig ismét egy illy je-
 les Férjfiút veszünk-el néhai Tekintetes
 Nemzetes és Vitézlő Alsó-Káldi Káldy
 János Urbán, T. N. Soprony Vármegye'
 2-dik Al-Ispányjában, több T. N. Várme-
 gyék' Főrendű Táblabirájában, 's a' Du-
 na-túlsó Kerületi Augustai Vallásttartó E-
 vangelica' Superintendencia' Nagy Érdemű
 Fő-Inspectorában, midőn Őtet az Élet' és
 Halál' Ura, e' folyó eszt. Mártzius' 30-di-
 kán ez árnyék Világból az Örökkévalóság-
 ra — becses életének 62-dik esztendejében
 általszóllította. Mint tisztelt Fő-Inspectorá-
 nak, az említett Superintendencia 9 hóna-
 pokig, — mint 2-dik Al-Ispányjának pe-
 dig a' tisztelt Megye nem egészen 5 eszt-
 tendeig örülhetett csak. — Érdemeinek
 legnyilvánosabb tanúji voltak szép Hívata-
 lai, mellyeket bölcsen és nagy pontosság-
 gal viselt, és még az is, hogy a' Cs. Kir.
 Felsőleges Udvarhoz több ízben is Deputa-
 tusnak volt e' Megyétől kinevezve. Hátra-
 hagyott Hitvese, Tekintetes Felső-Őri
 Patthy Trézsia Nagy Érdemű Asz-
 szonyság, Ő benne egy szeretett jó Fér-
 jét, — szép reményű két felnőtt és kita-
 nult Fijai pedig egy szép példát mutató
 édes Atyát keseregve siratnak. — Nyügod-
 janak békével áldott Hamvai!!!

A' halotti gyász-pompáról, és az ezen
 alkalmatosságra készített Halotti Elmélke-
 désekről, rövid idő múlva bővebb Tudó-
 sítást fogunk adni.

E r d é l y.

Sepsi Sz. György Februárius'
 13-dikán.

A' tisztelettel szeretett jó Monarchája
 eránt, háládatossággal tartozik egy Nem-
 zet, az a' Nemes Székely Nemzet, melly-
 nek a' kisebb tagokrais ki terjedő boldo-
 gitto, Intézetek, 's végnélkülvaló, jó té-

teményekért, van oka a' jó Fejedelem a'
 Nép Attya eránt, háládatosságát buzogni-
 ki, mellyet minden alkalmatossággal öröm
 érzések között forron kíván is kimutatni.
 De ezen háládatosság, tellyesebb fonto-
 sabb, hogy érdemes fő Polgár, egy tisz-
 telt Hazafi, egy köz szeretetben lévő Elöl-
 járó veszi által a' Néptől az áldozatot 's
 teszi le azt a' Tronus előtt. Illy háládatos
 öröm érzésnek vala Tanúja Februárius'
 12-dike Felsőleges Fejedelmünk születése
 napja, melly itten Sepsi Sz. Györgyön,
 még nagyobb háládatos tisztelettel öröm-
 mel, 's pompával Innepeltetett, mint a'
 mult Esztendőben:

A' Nemes Háromszéki tellyes Tisztség,
 több más számos főbb Nemességgel egy-
 gyütt a' Méltgs Cs. K. Kamarás a' Méltgs
 Fő K. Tábla valóságos Assessora 's Ns.
 Három Szék Administrátora Uzoni Mél.gos
 Béli László Úrhoz a' Praetorialis szál-
 lásra felgyűlvén, Mél.gos Gróf Cs. K. Ka-
 marás és Oberster, Kálnaki János Úr
 is, a' Ns. Székely Huszár Regiment szá-
 mos Tisztjeivel megjelent valamint a' Ns.
 2-dik Székely Gyalog Regiment egygyik
 Fő Strázsamestere B. Ernitz Úr is, né-
 hány Gyalog Tisztekkel. Onnan egygyütt
 a' Tiszti Karok Előljárájokat, a' Ns. Rege-
 ment Kápolnájába kísérték, a' hol a' Re-
 gement-Káplány elsőbben az alkalmatos-
 sághoz alkalmaztatott, fontos beszédet tar-
 tott, azután pedig Nagy Misét, 's végre
 ájtatos buzgó könyörgést nyújtott, a' Nép-
 pel egygyütt Felsőleges Uralkodónk' hosszas
 és szerentsés életéért, mellyet kar ének
 végzett-bé, ágyu durrogások, egy Com-
 pagnia Gyalog, és egy Escadron Székely
 Huszár puskájok ropogása között. Azután
 a' S. Sz. Györgyi Normális Iskolába tanu-
 ló Katona Ifjúság a' Huszár Stab eleibe,
 sorba állítván az egész közönség előtt,
 a' magokat szorgalmatosságok által, meg-
 különböztetett Tanulóknak, Trombita har-
 sogások között nyert jutalomul, könyvek

osztattak-ki. Innen mind a' Provincialis mind a' Huszár mind pedig a' Gyalog Tisztek 's Mél.gos Administrátor, Mél.gos Oberster, és Mél.gos Fő Strása Mester Urakat, a' Mél.gos Administrátor Úr Szállására kísérte, a' Mélt.gos Administrátor Úr által pedig, a' számosan öszve gyűlt, minden rendenlévő, Nemes Tiszti Karok, pompásan megvendégeltettek. Az ebéd alatt Felséges Urunk, Felséges Aszszonyunk, a' Korona Herczeg és az egész Austriai Ház egészségéért, külön külön, számos poharak ürítettek, melyre mindenkor hármas ágyu durrogás hangoztatta vissza, az Éllyen kiáltásokat. Estve a' Mélt.gos Administrátor Úr ablaka alatt, magossan felállított Piramisok világosítottak-meg, 's az egész város is, 's némelly Privátusok ablakaiba Vivát F. I-mus volt ki világosítva. Az Innepi pompát végezte bé a' Mélt.gos Administrátor Úr által, a' fennírt, pompás ebédután tartott fényes estvéli mulattság.

Említést érdemel azis, hogy a' Reformátusoknál is, öröm és háláadó Innep tartatott, Felséges Urunk' Születése napján, 's buzgó esedezések nyújtattak a' Mindenhatóhoz az Ő Fel.gok hosszas életéért 's szerentsés Uralkodásáért.

Bécsből: — Minden Magyar, kinek ereiből még ki nem párolt Nemzeti-sége iránt viseltetni azon köteles Érzés, mely szerint Nemes kevélységit leli Eredetinek magasztalt voltába, minden a' ki elégséges Őssei nagyságának fényit, 's emlékezetit egész Lélek arannyául tisztelni, méltán ohajthattya: hogy valamint a' Nemzeti Játszó-szin, egy magába fennálló Nemes, és Hatalmas Nemzethez illő tulajdonba előmenetelesítették, ugy az ezen elő adandó Darabok, a' jeles-cselekedetekkel gazdag Honnyi Történetekből dol-

goztassanak-ki; ilyenén méltán igasságos, méltán helyes ohajtás teljesedésinek gyarapodását tiszta indulattal örvendhetni vagy on újjabban is szerencsénk, a' midőn közelebről Pesten nyomtatásban megjelent; Budafalvi Bors Sámuel Tabularis Ügyvédő Úr által íratott Énekes Vitézi Játék: „Kenyérmezei Viadal, vagy is a' „hasonlíthatatlan Vitézség IV „felvonásban.“ (*) Ezen Játszó-szini Új jelenés valamint az érdeemes Szerző Lelki tehetségeinek dicséretére, 's becsületére válik, ugy tagadhatatlanul a' Nemzeti Játszó-szinnek is díszére leendő az. A' ki dolgozásra magasztalt, és minden igaz Magyar szívébe háládatos emlékezetbe élő Tárgyat választott a' Szerző, melynek elefelejthetetlen Hősse szintugy, mint Vitézei, és az Isteni Végzés szárnyain érkezett segéd Sereg a' Honni történeteknek Classicus földjén be bizonyította: hogy a' Magyar Fegyver Diadalrait valamint szeny soha se fertésztette, ugy Nemzeti szabadságot semmi Erő nem volt elégséges Szolgaság sorsára alázn. Az elő adás tehát nem költött, hanem igaz történeten alaposodik, az egybe Szerkesztetés, el Oszítás, az egésznek minden Jók keblébe kellemet gerjesztő ki fejtődése meg nem széplősített tiszta Magyarságba dolgoztatott és ohajtani valóba lehet, hogy ezen gyönyörködtető, és tanító Darab a' Nemzeti Játszó-szineken mentül előbb, és mentül többször elő adattassék, ohajtani kell azt is, hogy az Énekek Dalainak hangjai a' Magyar fentebbi érzést ki fejezni ismerő, de érezni is tudó Mivészi tulajdonba szerkesztessenek egybe. Cs.

(*) A' Kenyérmezeje Erdélyben egy szép mező; nevét onnét veszi, hogy ott terem a' legszebb gabona.